

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky maloletej **S.**, narodenej **X.**, bývajúcej v **T.**, zastúpenej zákonnou zástupkyňou **E.**, bývajúcou v **T.**, **L.**, zastúpenou JUDr. **J.**, advokátom so sídlom v **Z.**, proti odporkyni **G.**, bývajúcej v **Z.**, **o vydanie veci**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10 C 27/2006, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. februára 2008 sp. zn. 7 Co 43/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 6. decembra 2007 č.k. 10 C 27/2006-122 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala „vydania veci“ (finančnej hotovosti 600 000 Sk). Zamietnutie návrhu odôvodnil najmä tým, že navrhovateľka nie je v danom prípade aktívne legitimovaná. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 78 594 Sk.

Na odvolanie navrhovateľky proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania Krajský súd v Nitre uznesením z 29. februára 2008 sp. zn. 7 Co 43/2008 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Úspešnej odporkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo ich náhradu v odvolacom konaní neuplatnila (§ 151 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka dovolanie, v ktorom žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť spolu s rozhodnutím okresného súdu a konanie v tejto veci zastaviť. Namietala, že konanie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. b/ O.s.p. Na bližšie

vysvetlenie uviedla, že ak podľa názoru súdu prvého stupňa nebola navrhovateľka v tejto veci aktívne legitimovaná, neboli splnené podmienky konania. Na to mal súd v zmysle § 103 O.s.p. kedykoľvek počas konania prihliadať a urobiť opatrenie na ich odstránenia; v prípade ich neodstránenia mal konanie zastaviť. Pokiaľ súd napriek tomu v konaní pokračoval, porušil zákon a toto konanie od počiatku trpelo vadou uvedenou v § 237 O.s.p. Pri rozhodovaní o trovách konania súdy nevzali do úvahy „dôvody na strane navrhovateľky, ktoré aj vzhľadom na okolnosti prípadu opodstatňovali nepriznanie náhrady trov konania, ako aj skutočnosť, že neboli splnené podmienky konania“.

Odporkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhovateľky uviedla, že tento opravný prostriedok nie je v danom prípade procesne prípustný a navrhla ho odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a § 243b ods. 5 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia medziiným vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Dovolaateľka v prejednávanej veci napadla dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania. Takéto uznesenie je ale v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená. Vzhľadom na to by dovolanie navrhovateľky mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (viď tiež R 117/1999).

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na posudzovanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou konania vymenovanou v 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Navrhovateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ a c/ až g/ O.s.p. nenamietala; ich existencia v dovolacom konaní nevyšla ani najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Navrhovateľka prípustnosť a opodstatnenosť svojho dovolania založila na názore, že nedostatok jej aktívnej legitímácie (konštatovaný v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa) bol nedostatkom podmienky konania, so zreteľom na ktorý malo byť konanie zastavené. Tento názor dovolateľky nie je správny.

Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva; má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Na rozdiel od toho sa spôsobilosťou byť účastníkom konania rozumie spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré sú v občianskom súdnom konaní priznávané jeho účastníkom. V zmysle § 19 O.s.p. má túto spôsobilosť ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon

priznáva. V zmysle § 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby (teda aj navrhovateľky) mať práva a povinnosti vzniká narodením; táto spôsobilosť zaniká smrťou fyzickej osoby (viď § 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ otázka spôsobilosti byť účastníkom konania je z hľadiska prípustnosti dovolania významná (viď § 237 písm. b/ O.s.p.), otázka vecnej legitímácie je z hľadiska prípustnosti dovolania irelevantná (viď aj R 34/1993). Navrhovateľka v danom prípade bezpochyby mala spôsobilosť byť účastníčkou konania, preto neobstojí názor navrhovateľky, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p.

K námietke navrhovateľky, že v konaní došlo aj k iným procesným vadám než sú uvedené v § 237 O.s.p., dovolací súd uvádza, že na takéto, navrhovateľkou tvrdené vady (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) by bolo možné vziať zreteľ len ak by dovolanie bolo procesne prípustné; existencia procesných vád neuvedených v § 237 O.s.p. ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Argumentáciou, že súdy pri rozhodovaní o trovách konania nevzali do úvahy „dôvody na strane navrhovateľky, ktoré aj vzhľadom na okolnosti prípadu opodstatňovali nepriznanie náhrady trov konania“, dovolateľka namietla, že rozhodnutie súdov o trovách konania spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, čo je dovolací dôvod uvedený v § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Tento dovolací dôvod možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sám osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá, lebo súd sa (prípadným) nesprávnym právnom posúdením veci nedopúšťa procesnej vady v zmysle § 237 O.s.p.

Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľky nemožno vyvodiť ani z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Dovolanie preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Dovolateľka nebola v dovolacom konaní úspešná. Právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyni (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková